

1. Wspomnienia o ZHP

Początki Związku Harcerstwa Polskiego w Oleśnicy w roku 1945. Inicjatorem ZHP w Oleśnicy był Stanisław Kokot, harcerz z Kępna (w czasie okupacji ukrywał się przed Gestapo z Górnego Śląska). W 1945 r. wystarał się o pismo Pełnomocnika R. P. p. Gracza zezwalające na zorganizowanie Hufca harcerskiego, a drużyny w Gimnazjum Państwowym, które mieściło się w jednym z budynków Koszar niemieckich przy ulicy Wojska Polskiego. W pozostałych zabudowaniach mieszkalnych i garażach mieściły się czołgi i wojsko radzieckie. Niezbyt miłe było to towarzystwo. Współorganizatorami pierwszej drużyny wg. Stanisława Kokota – na podstawie Raportu Nr 1 z dnia 24.09.1945 byli następujący druhowie:

1. Jerzy Sosnowski drużynowy I stopień
2. Waldemar Marmajewski zastępowy
3. Stanisław Kokot
4. Michał Marmajewski
5. Janusz Sosnowski III stopień
6. Edward Szczurek
7. Franciszek Zarówny

Pierwszym drużynowym ^{DDH} 3600H im. Zbigniewa z Oleśnicy został Jerzy Sosnowski. W tym czasie traktowano harcerstwo jako organizację patriotyczną, kształtującą charaktery przez przestrzeganie prawa i przyrzeczenia harcerskiego. Oto treść: Mam szczerą wolę pełnić służbę Bogu i Polsce, nieść chętna pomoc bliźnim i być posłuszny prawu harcerskiemu. Tak mi dopomóż Bóg. Takie przyrzeczenie po biegu harcerskim w marcu 1946 r. i zdobyciu pierwszego stopnia harcerskiego „Młodzik”, a po kursie zastępowych w lipcu 1946 r. w Twardej Górze, II stopień Wywiadowca¹ złożyłem w/w Przyrzeczenie. Otrzymałem Krzyż harcerski nr 163 seria XII i prawo prowadzenia zastępu harcerskiego. A ... nie było nam obce hasło „Bóg Honor i Ojczyzna”. Na zbiórkach lub przy ognisku wspomnienia, gawędy o patriotyzmie starszych dh., którzy już przed wojną pełnili funkcje drużynowych zuchowych lub harcerskich. Po wybuchu II wojny światowej i w czasie okupacji będąc członkiem Szarych Szeregów w różnym wieku (Zawiszacy do 18 r. życia i Grupy bojowe) szczególnie wyróżnili się w Powstaniu Warszawskim 1 VIII – 2 X 1944 r. godz. „W” (począł polowa, pomoc sanitarna i czynny udział w bezpośredniej walce z najeźdźcą). Poświęcali swe młode życie w obronie: Rodziny, Wiary i Ojczyzny. Patriotyzm to poznawanie i utrwalanie Historii Polski, Skautingu i ZHP. Na zbiórkach i zajęciach praktycznych zapoznaliśmy się też z pionierką, łącznością, pierwszą pomocą w nagłych wypadkach oraz innymi umiejętnościami, które będą potrzebne w czasie biegów harcerskich na stopnie i sprawności ale przede wszystkim w czasie wycieczek, biwaków czy na obozie harcerskim. Zdobywanie umiejętności w kolejnych stopniach młodzieżowych i instruktorskich traktowano bardzo serio. Harcerze dostali od wojska w dość dobrym stanie: namioty, tornistry, chlebaki i menażki. Lipiec 1947 r.